

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนยื่นฟ้อง อธิบดีกรมที่ดินที่ ๑ นายอำเภอเมืองสุรินทร์ ที่ ๒ นายกองการบริหารส่วนตำบลตาอ้ออง ที่ ๓ ผู้ปกครองท้องที่ หมู่ที่ ๑ ตำบลตาอ้ออง ที่ ๔ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสุรินทร์ ที่ ๕ ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของที่ดินตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. ๑) ได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และ ที่ ๔ นำสำรวจปักหลักเขตและออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ๔๓๕๒๙ ทับซ้อนที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งแปด เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่ออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และที่ ๔ คัดค้านการรังวัดโดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีนำรังวัดออกโฉนดที่ดินทับทางสาธารณะและรุก้ำเข้าไปในที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ป่าคล้องสาธารณประโยชน์ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ๔๓๕๒๙ เฉพาะส่วนที่ออกทับซ้อนที่ดินของผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ให้การทำนองเดียวกันว่า การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ ๔๓๕๒๙ ขอบด้วยกฎหมาย ไม่มีเหตุให้เพิกถอน ที่ดินพิพาทอยู่ในแนวเขตที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ป่าคล้องตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ ๔๓๕๒๙ อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๒๕๒/๒๕๔๓ จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะออกโฉนดที่ดินได้ เห็นว่า คดีนี้ แม้ผู้ฟ้องคดีจะยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมีคำขอให้ศาลเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ ๔๓๕๒๙ แปลงทำเลเลี้ยงสัตว์ป่าคล้องสาธารณประโยชน์ก็ตาม แต่เหตุแห่งการขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเป็นการทับซ้อนกับที่ดินตาม ส.ค. ๑ ของผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ อ้างว่า ผลการรังวัดที่ดินของผู้ฟ้องคดีปรากฏว่าเป็นที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ป่าคล้องสาธารณประโยชน์ ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ ๔๓๕๒๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และที่ ๔ จึงคัดค้านการรังวัด กรณีตามคำฟ้องและคำให้การจึงเป็นการโต้แย้งสิทธิในที่ดินพิพาทว่าเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีตาม ส.ค. ๑ หรือเป็นที่ดินในเขตที่สาธารณประโยชน์ทำเลเลี้ยงสัตว์ “ป่าคล้อง” ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ ๔๓๕๒๙ เมื่อการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม